

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 22C/266/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109228374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1109228374.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: Š. A., G. XX.XX.XXXX, K. G. P. Č.. XXX, V., zastúpeného Advokátskou kanceláriou GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o. so sídlom Horná Strieborná č. 4, Banská Bystrica, IČO: 47 253 011, proti žalovanému: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 03 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55.000,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 7.000,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V predmetnom súdnom spore bol vydaný Okresným súdom Bratislava I rozsudok č. k. 22C/266/2009-193 zo dňa 06.06.2013, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 55.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 7.844,94 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Na odvolanie žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako súd druhej inštancie, uznesením č. k. 6Co/485/2013-289 zo dňa 30.09.2015, právoplatným dňa 04.11.2015, tak, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude musieť súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania prehodnotiť výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, na ktorú žalobcovi vznikol nárok, a to v zmysle právneho názoru súdu druhej inštancie, a súd prvej inštancie pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadne aj z na judikatúru ESĽP v obdobných veciach.

3. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že žaloba je, čo do základu, plne dôvodná. K tomu treba uviesť, že samotná žalovaná dôvodnosť základu žaloby nenamietala. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie v tom, že už samotná skutočnosť, že žalobca bol vzatý do väzby, opodstatňuje záver, že samotné konštatovanie porušenia práva nepostačuje, a že teda žalobcovi vznikol nárok aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odvolací súd je však toho názoru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pri vyčíslení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd prvej inštancie založil svoj záver o tom, že vzhľadom na okolnosti veci, je primeranou výškou náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch suma 55.000,- eur, na výsluchu svedkov, a to manželky žalobcu M. A., jeho syna Š. A., jeho sestry Z. A. a jeho priateľa a bývalého kolegu O. A.. Ide teda o osoby v blízkom rodinnom vzťahu k žalobcovi, resp. v prípade O. A. o priateľa žalobcu. Výsledky takéhoto dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu nemôžu byť základom pre posúdenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch.

4. Podľa odvolacieho súdu treba prisvedčiť žalovanej v tom, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55.000,- eur je celkom zjavne neprimerane vysoká, v porovnaní napr. s nárokmi osôb poškodených násilnými trestnými činmi v zmysle zák. č. 215/2006 Z. z. Z § 5 ods. 1 druhá veta tohto zákona vyplýva, že ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy. Ak bola poškodenému spôsobená ujma na zdraví znásilnením alebo sexuálnym násilím, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume 10-násobku minimálnej mzdy (§ 5 ods. 1 posledná veta zák. č. 215/2006 Z. z.). Minimálna mzda za rok 2015 je na úrovni 380,- eur mesačne. To znamená, že v prípade, ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na zaplatenie sumy 19.000,- eur (380,- x 50,- = 19.000,- eur) a v prípade ujmy na zdraví znásilneným, resp. sexuálnym násilím, má poškodený nárok na zaplatenie sumy 3.800,- eur. Pritom v roku 2003, v priebehu ktorého bol žalobca vo väzbe, minimálna mzda predstavovala 6.080,- Sk mesačne, čo je 201,82 eur mesačne. Vzhľadom na tieto skutočnosti, je v prejednávanej veci náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 55.000,- eur celkom zjavne neprimerane vysoká a priznaním tejto sumy súd prvej inštancie porušil ústavnú zásadu primeranosti, resp. ekvivalencie. Nie je predsa možné pripustiť, aby bola žalobcovi priznaná z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch niekoľkonásobne vyššia suma, ako poškodenému v prípade trestného činu vraždy, prípadne ublíženia na zdraví s následkom smrti. Nie je tiež podľa názoru odvolacieho súdu možné akceptovať, aby výška náhrady nemajetkovej ujmy, spôsobenej nezákonným rozhodnutím, prevyšovala výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá sa priznáva poškodeným v zmysle zák. č. 437/2004 Z. z. Odvolací súd už v odôvodnení rozsudku z 30.01.2012, č. k. 6Co/234/2011-130 uviedol, že "súd prvého stupňa pritom musí mať na zreteli, že účelom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je obohatenie sa poškodeného o premrštené finančné čiastky, ale je ním primerané vyváženie konkrétnej a preukázanej nemajetkovej ujmy." Odvolací súd dodáva, že zákonom č. 412/2012 Z. z. bol s účinnosťou od 01.01.2013 novelizovaný zák. č. 514/2003 Z. z. Ust. § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., v znení uvedenej novely, má toto znenie: Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady, poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Podľa poznámky 8a k tomuto ustanoveniu týmto osobitným predpisom je zák. č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. I keď prejednanú vec treba po právnej stránke posúdiť podľa zák. č. 58/1969 Zb., podľa názoru odvolacieho súdu to neznamená, že by výšku náhrady nemajetkovej ujmy nebolo možné stanoviť aj s prihliadnutím na výšku odškodnenia v zmysle zák. č. 215/2006 Z. z.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené, predmetom konania ostalo len posúdenie uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy čo do jej právneho dôvodu a výšky. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, opätovne vypočul žalobcu, oboznámil sa s judikatúrou, pričom žalobca ani žalovaný nenavrhli súdu doplnenie dokazovania.

6. Na pojednávaní konanom dňa 04.12.2017 právny zástupca žalobcu poznamenal, že odvolací súd opomenul listinné dôkazy, a to články celoštátneho denníka Nový čas z júla 2003, kde boli osoby vrátane žalobcu dehonestované v médiách pri zatknutí, boli fotografované a zverejnené bolo to, čo neskôr bolo konštatované rozhodnutím prokurátora Špeciálnej prokuratúry, že skutok sa nestal. Žalobca sa dostal do väzby po tom, ako bol v 24 ročnej službe a za situácie, kedy už bol pol roka na dôchodku, pričom väzba mala výrazne ťažký dopad na jeho interné ochorenia, o čom svedčí skutočnosť, že takmer z troch mesiacov strávil dva mesiace vo väzenskej nemocnici v Trenčíne pre obvinených a odsúdených. V trestnej veci bolo spoluobvinených viac, ktorí boli odškodnení v takom rozsahu, ako bol žalobcovi neprávoplatne priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Všetky spory boli vedené na Okresnom súde Bratislava I.

7. Z výsluchu žalobcu na pojednávaní sa súd oboznámil so skutočnosťami, ktoré už uviedol na predchádzajúcich pojednávaníach.

8. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značný zásah do osobnosti fyzickej osoby, pričom výšku takejto nemajetkovej ujmy je oprávnený ustanoviť výlučne súd s poukazom na uznesenie NS SR 6MCdo/15/2012. Žalovaný tiež poukázal na judikatúru ESLP, a to prípad Vinkler proti SR, ktorý bol odškodnený sumou 8.000,- eur za pol roka väzby.

9. Na pojednávaní konanom dňa 26.02.2018 súd konštatoval, že žalovaný si splnil povinnosť a v určenej lehote predložil súdu rozhodnutia v skutkovo a právne obdobných veciach. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a to: Vyjadrenie žalobcu z 28.11.2017, emailové podanie žalobcu z 01.02.2018 a jeho prílohy: uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/12/2014 z 29.06.2016, uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/121/2012 z 14.03.2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/295/2011-173 z 22.02.2012, právoplatné dňa 28.02.2012, emailové podanie žalobcu z 01.02.2018 a jeho prílohy: rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 19C/230/2009-281 z 17.04.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 25C/202/2009-124 z 13.06.2011.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní k veci uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, k zastaveniu trestného stíhania došlo preto, že skutok sa nestal a z dosiaľ vykonaných dôkazov preukázal dôvodnosť nároku. Zotrval na právnych záveroch, ktoré uviedol v žalobe a poukázal na str. 3 a 4 uznesenia Krajského súdu v Bratislava sp. zn. 6Co/485/2013.

11. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 26.02.2018 vo vzťahu k veci zotrval na svojej argumentácii v celom rozsahu a žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu.

12. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /účinný od 01.07.2004/ (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

13. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v znení účinnom do 30.06.2004 (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

14. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom.

15. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilným trestnými činmi, na výpočet odškodnenia, ak ide o ujmu na zdraví, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia; náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno zvýšiť. Ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdeľ sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom. Poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

16. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

17. Podľa článku 5 ods. 1 písm. c), článku 5 ods. 3, 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209/1992, ktorý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom, napr. zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo úteku po jeho spáchaní.

18. Z citovaného ustanovenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami článku 5 ods. 1 písm. c), musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenie

sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie. Každý, kto bol obeťou zatknutia, alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami uvedeného článku, má nárok na odškodnenie.

19. Súd poukazuje na skutočnosť, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím, vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 58/1969 Zb. účinného do 30.06.2004 a zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.07.2004. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti za škodu je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, alebo nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. V prípade, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan trestný čin nespáchal a trestné stíhanie nemalo byť proti nemu začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.1993, sp. zn. 1Cdo/53/1993, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23.02.1990, sp. zn. 1Cz/53/1993). V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu, pričom táto zásada bola vyjadrená vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom podľa zákona č. 58/1969 Zb. a ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod žaloby oslobodený, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia.

20. S odkazom na vyššie citovaný § 5 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. v spojení s čl. 5 ods. 1 a ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zrejmé, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, teda v súvislosti s uznesením o vzatí do väzby, ktorá trvala 87 dní. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, súd túto sumu ustálil vo výške 7.000,- eur, a to orientačne aj s odkazom na výšku odškodnenia upravenú v zák. č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi spravujúc sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení č. k. 6Co/485/2013-289 zo dňa 30.09.2015, právoplatnom dňa 04.11.2015. Podľa § 6 uvedeného zákona, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa toho zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Výška minimálnej mzdy v roku 2003, počas ktorého bola na žalobcovi nezákonná väzba vykonaná, bola vo výške 201,82 eur. Päťdesiatnásobok tejto sumy činí sumu 10.091,- eur.

21. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca bol vo väzbe v období od 02.07.2003 do 26.09.2003, pričom trestné stíhanie skončilo jeho zastavením, pretože skutok nespáchal obvinený žalobca. Za daného stavu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vznikol žalobcovi nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe, keďže nebolo preukázané, že by si žalobca zaviniť väzbu sám svojím konaním, ani nebola splnená podmienka zastavenia trestného stíhania z dôvodu, že by žalobca nebol za spáchaných trestných čin trestne zodpovedný, že by mu bola udelená milosť alebo že by bol trestný čin amnestovaný.

22. Suma nemajetkového odškodnenia vo výške 7.000,- eur v súvislosti s nezákonnou väzbou sa súdu javí ako primeraná, so zohľadnením okolností, za ktorých bol žalobca vzatý do väzby. Žalobca bol ku dňu 02.07.2003 viac ako pol roka vo výsluhovom dôchodku v sume 374,63 eur mesačne, preto samotný fakt, že na neho bola uvalená väzba za trestný čin, ktorého sa mal dopúšťať aj v období, keď už bol vo výsluhe, nemá racionálny základ. Žalobca bol takmer tri mesiace odlúčený od najbližšej rodiny, nemohol sa starať o svoju matku, väzba mala dopad na jeho interné ochorenia a psychický stav. Pri stanovení výšky nemajetkového odškodnenia súd vzal do úvahy skutočnosť o zhoršení žalobcovho fyzického zdravia, nakoľko sa podstatnú časť väzby nachádzal v Nemocnici pre odsúdených a obvinených v Trenčíne.

23. Vzhľadom na uvedené skutkové i právne závery sa súdu javila ako primeraná nemajetková satisfakcia za nezákonnú väzbu žalobcu vo výške 7.000,- eur.

24. Lehotu na plnenie (do 30 dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá CSP. V ustanovení § 232 ods. 3 veta prvá CSP je uvedené, že lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá CSP, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd určil lehotu na plnenie 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že súdu je z jeho činnosti v skutkovo a právne obdobných sporoch známe, že s ohľadom na administratívnu náročnosť procesu úhrady vo väčšine prípadov nie je žalovaný schopný

plniť v trojdňovej lehote od právoplatnosti rozsudku stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, čím sa vystavuje riziku exekúcie.

25. Vo zvyšku uplatnenej nemajetkovej ujmy (t. j. v sume 48.000,- eur ako rozdielu medzi náhradou nemajetkovej ujmy v sume 55.000,- eur, ktorá zostala predmetom sporu, a súdom priznanou náhradou nemajetkovej ujmy v sume 7.000,- eur) súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol majúc za to, že výška nemajetkovej ujmy požadovaná žalobcom v žalobnom návrhu je neprimeraná s poukazom na nepreukázanie následkov, ktoré mu boli nezákonným rozhodnutím spôsobené.

26. O nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol súd v treťom výroku enunciatu rozsudku podľa § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca mal úspech v časti uplatnenej majetkovej škody vo výške 1.912,50 eur a v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- eur. Žalobca bol neúspešný v časti, v ktorej zobral späť nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 267,04 eur a v zamietnutej náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 158.969,59 eur. Úspech žalobcu predstavoval 5,3%, neúspech činil 94,7%, čo bolo úspechom žalovaného. Čistý úspech žalovaného v konaní predstavuje 88,4% (94,7% mínus 5,3%). Nakoľko žalovaný výslovne uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje, súd mu ju nepriznal.

Poučenie:

Proti prvému a druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti tretiemu výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).